

Jula vil vi alltid ha

Lukas-evangeliet 2.6. «Og mens de var der kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe for det var ikke husrom for dem».

«Jula i år må avlyses». Det er sykehusdirektøren ved Hôpital Privé d'Antony i utkanten av Paris som sier det i en uttalelse 10.11.20.

Og med oppblomstringen av Covid 19 som vi ser i hele verden akkurat nå er vi mange som tenker: Hvordan blir det med jula? Får studentene langt borte komme hjem til jul? Kan bestemor få den barnebarnklemmen hun lengter etter? Kan Kirkens Bymisjon ha åpent for de som fra før har en vanskelig situasjon? Og de som er permittert fra jobben eller leder en bedrift med usikker fremtid, de bruker kanskje dagene til å fundere, tenke og engste seg. Ligger du på sykehuset eller er i isolasjon pga Covid 19 er dagene ekstra krevende. Og for de som bor i andre kanter av verden hvor ustabile forhold allerede før koronaen skapte frykt og sult og mørke, ja der kan vi nesten ikke tenke oss hvordan det er nå. Alle er vi på en eller annen måte preget av at fellesskapet med andre mennesker nå er så annerledes. I kirkene vil vi ikke kunne samles som vi pleier, og nettopp jula og kirken hører jo så sterkt sammen for mange av oss.

Men må jula avlyses selv om det er slik? Jeg har lyst til å rope så høyt jeg kan: «Nei jula i år må ikke avlyses, og jula kan ikke avlyses!» I år mer enn andre år trenger vi jula, trenger vi lysene og varmen og julesangene og kakebaksten og det å høre sammen. Og jeg tror vi spesielt i år trenger å høre juleevangeliet om da Jesus ble født.

For det var jo ingen idyll Jesus ble født inn i heller. Han ble født i et land som var okkupert av et annet, han ble flyktning få dager etter fødselen, han hadde en ung mor som var blitt kastet ut i en helt ny tilværelse, han hadde stormaktens herre Herodes som ville slå ham i hjel.

Og hele livet hans var preget av det samme. Han prøvde fattigdom, han erfarte vold og spott, han mistet sine venner i forrådelse og fornektelse og han var i fare hele sitt liv.

Og det er denne Jesus som gjerne vil feire jul med oss, og hviske oss et ord i øret om at når alt det ytre endrer seg er Guds sønn fortsatt nær. I en av julesangene synger vi «Verden var aldri helt forlatt, en stjerne skinner i natt». Julens kristne budskap er at Gud er i vår verden, og verden derfor aldri er uten håp og lys.

Det er ikke alltid lett å tro eller oppdage det, ikke når de mørke dagene blir for mange. Men nettopp i jula er det mange måter vi kan ane noe av dette på. Det kan være en gammel sangstrofe som trenger gjennom og gir mot, eller en juletrepynt fra gamle gode dager som minner oss på at det finnes mennesker å være glad i, eller en sms med «god jul» som viser at noen tenker på oss, eller en nydelig vinterdag som får oss til å huske at juletid er tiden når sola begynner å stige igjen. Det går mot lysere tider.

Mye vil være annerledes denne jula. Men budskapet om Guds sønn som kom til jord for å dele livet med oss mennesker, det er ikke endret.

Den første jula jeg bodde i Lofoten var jeg 29 år og skulle feire jul alene for første gang. Nå var jo jeg heldig, for jeg jobbet på julaften og juledagen og hadde gudstjenester, men selve julaften var jeg

mest alene, jeg kjente ingen på det nye stedet jeg nettopp hadde flyttet til. Den gang var det jo heller ikke så lett å være sammen digitalt, det var helt ukjent i 1984. Jeg husker at jeg seint på julekvelden tok frem salmeboka, og selv om jeg absolutt ikke er noen sanger sang jeg julesanger. Det ga trøst, og på en rar måte ga det også fellesskap.

Denne jula vil det være mulig å delta i julegudstjenester og juleprogram både på TV, radio og på nett. Lokalt vil kirkene lage innslag som man kan høre og se, og kanskje oppleve seg som en del av et fellesskap med. Og kanskje er det nettopp denne jula vi skal være flinkere til å ta en telefon, invitere på en gåtur i nabolaget, gi bort noe av kakebaksten, tipse om et fint program på TV eller radio eller en god bok, se hverandre, tenne et bål ute og invitere til å være sammen. Det skal så lite til for å skape fellesskap.

Alle slike ting vi gjør er i Jesubarnets ånd. Gjennom hele sitt liv møtte Jesus mennesker med inkludering og fellesskap, han så enkeltmennesket bak alle ytre fasader, han gjorde aldri forskjell på mennesker. Og alt vi gjør i Jesubarnets ånd fører til at det blir jul i år også, fører til at jula ikke må avlyses. For jula skapes først og fremst når vi gir hverandre det beste vi har: Menneskelig varme og fellesskap.

Det står slik i julesalmen av Gustav Jensen (NOS nr. 60)

«Gud sin egen Sønn oss gav,

nå ved juletime.

Derfor går et lovsangshav

over verden vide.

Derfor fra det høye kor,

lyder det her nede:

Give er din sak på jord,

gi og gi med glede»

Det er nok av mennesker i verden som trenger at noen gir, denne jula gir oss god anledning til å tenke over hva det betyr.

Velsignet julehøytid!